

Hitvallás az igazságról

Azoknak szólok, akik tudják, hogy ne a test fülével halljanak, hanem az elme fülével. Sokan kísérlék meg meglegelni az igazságot és nem képesek megtalálni azt; mert a farizeusok régi kovászát használták, és az írástudók Törvényeit. És a kovász az angyalok és a démonok és a csillagok eltévelyedett vágyai. Mivel a farizeusok és az írástudók, ők azok, akik az arkónokhoz tartoznak és hatalmuk van felettük.

Mivel senki, aki a Törvények alatt áll, nem képes felnézni az igazságra, hiszen nem lehetséges két urat szolgálni. A Törvény tisztátalansága bekövetkezett; a tisztátalanság a fény tulajdonsága. A Törvény azt parancsolja, hogy szerezz férjet (vagy) végy feleséget és nemz, hogy megsokszorozódj mint a homok a tengerparton. Ám a szenvedély, ami örömet okoz számukra, korlátozza azok lelkét akik ezen a helyen nemzödtek, akik tisztátalanokká tesznek és akik tisztátalanok, azért, hogy a Törvény beteljesüljön általuk. És mutatják, hogy szolgálják a világot; és elfordulnak a fénytől, akik nem képesek túljutni a sötétség arkónjain amíg ki nem fizetik az utolsó fillérjüket is.

Az Emberfia azonban megszületett az Elpusztíthatatlanságból, idegenként a tisztátalanság számára. A Jordán folyó által jött el a világba, és a Jordán abban a pillanatban feketévé változott. És János tanúja volt Jézus alászállásának. Mivel ő az, aki látta a Jordán folyóra leszálló hatalmasságot; hiszen tudta, hogy a testi nemzés uralma a végére ért. A Jordán folyó a test hatalmassága, azaz az érzéki örömök. A Jordán folyó vize a szerelmi egyesülés iránti vágy. János a méh arkónja.

És ez az amit az Emberfia kinyilatkoztat számunkra: jó lesz számotokra, ha megkapjátok az igazság igéjét, amennyiben tökéletesen fogadjátok. Ám annak a számára aki tudatlan, nehézséget okoz számára csökkenteni a sötétség munkálkodásának eredményét. Azok számára, akik megismerték az Elpusztíthatatlant, azonban képesek lesznek küzdeni a szenvedélyek ellen [...], miként azt megmondtam nektek: „Ne építetek és ne gyűjtsetek a magatok számára olyan helyeken ahol a rablók feltörik, ellenkezőleg, az Atyának teremjetekek gyümölcsöt.”

A bolondok – szívükben gondolkozáva erről beismerik: „Keresztények vagyunk”, ám csak szavakban, de nem erővel, miközben átadják magukat a tudatlanságnak, az emberi halálnak, nem tudván azt, hová mennek, sem azt, kicsoda Krisztus, azt hiszik, hogy élni fognak, amikor (igazából) eltévelyedésben vannak – sietnek a fejedelemségekhez és előljáróságokhoz. A karmájukba hullanak, a bennük lakozó tudatlanság miatt. Hiszen, (ha) pusztán a szavak hitvallásról rendelkeznének a hatékony megváltásról, akkor az egész világ törekedne ezen dolgokra és megváltást kapna. Ám ezen az úton haladva tévedést hoznak magukra...

... [3 sor kiolvashatatlan]...

... nem tudják, hogy elpusztítják önmagukat. Ha az Atya emberi áldozatot várna el, kérdedővé válna.

Mivel az Emberfia első-gyümölcsökbe öltöztette önmagát; alászállt Hadeszbe és számos csodálatos tettet hajtott végre. Feltámasztotta ott a halottakat; és a sötétség világ-irányítói irigyek lettek rá, hiszen nem találtak bűnt őbenne. Emberek között végzett munkájukat is elpusztította, így hát a sánta, a vak, a béna, a néma, (és) a démon által megszállt gyógyulást kapott. És a tenger vizein járt. Ezért megszabadította a testét a [...]tól melyet ő [...]. És [...] vált megváltás [...] az ő halála...

...[4 sor kiolvashatatlan]...

... mindenki [...] milyen sokan vannak! Vak vezetők ők, akárcsak a tanítványok. Felszálltak a hajóra, s mintegy 30 stadion után látták Jézust a tengeren járni. Üres mártírok, hiszen csak önmaguk számára tanúskodtak. És bár betegek, mégsem képesek felemelni magukat.

Ám amikor „tökéletesednek” egy (mártír) halála által, a következő gondolat merül fel bennük: „Ha a halál kezére adjuk magunkat az ő Neve kedvéért, akkor megváltást kapunk.” Ezeket a kérdéseket nem lehet ilyen módon elintézni. Ám a vándorló csillagok hivatalán keresztül, azt mondják, „bevégezték” hiábavaló „kurzusukat” és [...] mondják, [...]. Ám ezek [...] önmagukat adták át...

... [7 sor kiolvashatatlan]...

... ám ők hasonlítanak [...] őket. Nem birtokolják az életet adó igét.

És néhányan azt mondják: „Az utolsó napon bizonytalán feltámadunk.” Ám nem tudják, mit beszélnek, hiszen az utolsó napon, amikor azok, akik Krisztushoz tartoznak [...] a földet, mely [...]. Amikor az idő beteljesedett, elpusztítja a ő sötétség arkónjaikat [...] lelke(ke)t...

... [10 sor kiolvashatatlan]...

... ő állt [...] megkérdezték, mi az ami megköti őket és hogyan tudják magukat tökéletesen szabaddá tenni. És megismerték önmagukat, kik ők, vagy inkább, hol vannak most, és melyik az a hely, ahol megszabadulnak az értelmetlenségtől, megérkezve a tudásban. Ezeket felemeli Krisztus a magasságokba, hiszen lemondtak az ostobaságról (és) fejlett tudásra tettek szert. És azok, akik ismeretekkel rendelkeznek...

...[11 sor kiolvashatatlan]...

... a hatalmas [...] feltámadás [...], meg kell ismernie az Emberfiát, azaz eljönni és megismerni önmagát. Ez a tökéletes élet, hogy az ember megismerje önmagát, a Mindenség útján.

Ne várjatok ezért testi feltámadást, ami megsemmisülés; és nincsenek megfosztva tőle (a testtől), akik tévesen várják a feltámadást, ami üres. Nem ismerik az Isten hatalmát, se nem értik a szövegek magyarázatát, a kettős szellemükkel kapcsolatban. A misztérium, melyről az Emberfia beszélt, [...], azért hogy [...] elpusztuljon...

... [2 sor kiolvashatatlan]...

... az ember aki [...] könyv, mely írva van [...] mivel birtokolják...

... [1 sor kiolvashatatlan]...

... áldottak [...] őbenne, és az Isten előtt lakoznak könnyű iga alatt. Azok, akik nem rendelkeznek éltető igével szívükben, meg fognak halni; és úgy gondolták, az Emberfiának testesülnek meg, tevékenységükkel és tévelygésükkel összhangban [...] efféle. Ők [...] miként megosztja a [...] és nem értik, hogy az Emberfia belőlük születik.

Ám amikor elértek oda, hogy [...] áldozatot, emberi halált hálnak, és átadják magukat...

...[két sor kiolvashatatlan]...

... a halált...

...[3 sor kiolvashatatlan]...

... azok, akik [...] sokan vannak [...], mindegyikük [...] hitehagyott [...] gyűjt [...] elméjükben. Azok akik megkapják őt önmaguknak becsületességgel és hatalommal és minden tudással, azok, akiket ő a magasságokba fog emelni az örök életre.

Ám azok akik megkapják őt maguknak tudatlanságban, a tisztátalan örömeik győzedelmeskednek felettük. Ők azok az emberek, akik egykor mondogatták: „Az Isten megteremtette a testrészeinket, hogy növekedjünk a tisztátalanságban, azért, hogy jól érezzük magunkat.” És azt váltották ki, hogy az Isten is vegyen részt velük efféle tetteikben; és nem állhatatosak a földön. És a mennyekbe sem jutnak, ám [...] a hely fog [...] négy...

... [3 sor kiolvashatatlan]...

... olvashatatlan...

... [3 sor olvashatatlan]...

... ige [...] a Jordán folyón, amikor eljött Jánoshoz abban az időben, amikor megkeresztelkedett. A Szent Szellem leszáll reá galamb képében [...] elfogadván saját magunk számára, hogy szüztől született és testet öltött; ő [...] hatalmat kapott. Valamennyien szüzi állapotban nemzöttünk vagy az ige által fogantunk? Ellenkezőleg, az ige által fogunk újjászületni. Erősítsük meg ezért önmagunkat szüzekként a [...] -ban.

A férfiak lakoznak [...] a szűz, a [...] által a világban [...]. Ám az [...] igéje és szellem...

...[4 sor kiolvashatatlan]...

... az Atya [...] mivel az ember...

...[1 sor kiolvashatatlan]...

... miként Izaiás, akit fűrésszel vágtak félbe (és) kettő lett. Ugyanígy, az Emberfia is megoszt bennünket a kereszt igéje által. Elkülöníti a napot az éjszakától és a fényt a sötétségtől és a romlandót a romolhatatlantól, és elkülöníti a férfiakat a nőktől. Ám Izaiás a test fajtájából való. A fűrés az Emberfia igéje, mely elválaszt minket az angyalok hibájától.

Senki sem ismeri az igazság Istenét, kivéve egyedül azokat az embereket, akik elhagyják az összes dolgot a világon, lemondanak az egész helyről, (és) megragadják az ő ruhája szegélyét. Hatalmassá tette önmagát, visszafogta minden módon vágyait önmagában. Ő [...] és odafordult hozzá [...] ugyancsak megvizsgálván [...] válván [...] az elme. És ő [...] az ő lelkéből [...] ott [...] ő ...

...[1 sor kivehetetlen]...

... mi módon [...] a test, amely [...] mi módon [...] belőle, és hány hatalmassággal rendelkezik? És ki az, aki megkötötte őt? És ki az, aki majd el fogja eresztetni? És mi a fény? És mi a sötétség? És ki az, aki a földet megalkotta? És ki az Isten? És kik az angyalok? És mi a lélek? És mi a szellem? És hol van a hang? És ki az, aki beszél? És ki az, aki hall? Ki az, aki fájdalmat ad? És Ki az, aki szenved? És ki az, aki a romlandó testet nemzette? És mi a kormányzás? És néhányan miért bénák, és mások vakok és néhányan [...] és páran [...] és néhányan gazdagok, és mások szegények? És miért erőtlenekek néhányan, mások pedig útonállóak?...

...[4 sor kiolvashatatlan]...

...birtokolván [...] ő amint ismét [...], harcolva az arkónok gondolatai és a hatalmasságok és a démonok ellen, nem hagyván nekik helyet megpihenni. Ám küzdött a szenvedélyeik ellen [...], elítélte hibájukat. Megtisztította a lelkét a törvényszegéstől, melyet idegen kézzel követett el. Felállt, kiegyenesítette belül önmagát, hiszen ő mindenkinben létezik és mivel halált és életet hordoz önmagában, e kettő között középen létezik. És amikor hatalmat kapott, a helyes részek felé fordult, és belépett az igazságba, a helyes részek felé fordult, eltöltődve bölcsességgel, tanáccsal, megértéssel, és éleslátással és örök hatalommal. És szétörte kötelékeit. Azokat, akik az egész helyet kialakították, elítélte. Ők azonban nem találtak [...] elrejtőzött bennük.

És parancsot adott önmagának; elkezdte megismerni önmagát és beszélgetni az elméjével, mely az igazság atyja, a nem-nemzett éónokra vonatkozóan és a szűzre vonatkozóan, aki megszülte a fényt. És elgondolkozott a hatalmasságról, mely kiáradt az egész hely felett, és amely fogva tartotta őt. Ő az elméje apostola, mely férfi jellegű. Csendben maradt önmagában addig a napig, amíg érdemes nem lesz arra, hogy megkapja a magasságot. Elutasítja önmaga számára a fecsegést és a vitát, és elviseli az egész helyet, kibírja az alárendeltséget, és eltűr mindenféle gonosz dolgot. És mindenkiel türelmes; mindenkiel egyenlővé teszi magát és egyben el is különíti önmagát tőlük. És amit valaki szeretne, ő elhozza neki, azért hogy tökéletessé (és) szentté váljon. Amikor a [...] megragadta őt, megkötözve őt [...], és eltöltötte a bölcsesség. Tanúsággal bír az igazságról [...] a hatalmasság, és belépett az Elpusztíthatatlanságba, a helyre, ahonnan származott, elhagyván a világot, melynek olyan megjelenése volt, mint az éjszaka, és azokat, akik örvénylő mozgásra készítetik a csillagokat benne. Ezért ez az igaz hitvallás: amikor az ember megismeri önmagát és Istent, aki az igazság felett áll, megváltásra kerül, és megkoronázza önmagát a hervadhatatlanság koronájával.

Jánost a világ nemzette egy asszony, Erzsébet által; Krisztust a világ nemzette egy Mária (nevű) szűz által. Mi a jelentése ennek a misztériumnak? Jánost az életkorral már elhasznált méh nemzette, Krisztus azonban szűz méhén haladt keresztül. Amikor megfogant és életet adott a Megváltónak. Továbbá, ismét szűznek találták. Miért van az, hogy tévelyegtek és nem kutatjátok ezeket a misztériumokat, melyeket előzetesen miertünk mutattak meg?

Meg van írva az erről szóló törvényben, amikor Isten parancsot adott Ádámnak: „Minden fáról ehetsz, ám a Paradicsom közepén álló fáról ne egyél, mert azon a napon, melyen eszel róla, biztosan meg fogsz halni.” A kígyó azonban a Paradicsom valamennyi állatánál bölcsőbb volt, és rábeszélte Évát, mondván: „Azon a napon, amikor eszel a fáról, mely a Paradicsom közepén áll, elméd szeme megnyílik.” És Éva engedelmességedet, és

kinyújtotta a kezét; szakított a fáról és evett; adott a vele lévő férjének is. És azonnal mindketten rájöttek, hogy meztelenek, és fogtak néhány fügefa-levelet (és) mint övet, magukra tették.

Az Isten azonban eljött az esti időben, a Paradicsom közepén sétálgatva. Amikor Ádám meglátta őt, elrejtőzött önmagába. És azt mondta: „Ádám, hol vagy?”. Felelvén azt mondta: „Idejöttem a fügefa alá.” És abban a pillanatban az Isten megértette, hogy evett a fáról, melyről megparancsolta: „Ne egyél róla.” És azt mondta neki: „Ki az, aki rávett?” És Ádám válaszolt: „Az asszony, akit nekem adtál.” És az asszony azt mondta: „A kígyó volt az, aki rávett engem.” És az (Isten) megátkozta a kígyót, és „gonosznak” nevezte őt. És azt mondta: „Íme, Ádám ilyen lett, mint egy közülünk, megismervén a jót és a rosszat.” Azután azt mondta: „Vessük ki a paradicsomból, különben szakít az élet fájáról, és eszik, és örökké fog élni.”

De miféle Isten ez? Először is, rosszindulatúan visszautasította Ádámotól a lehetőséget, hogy egyen a tudás fájáról, és másodsor, azt mondta: „Ádám, hol vagy?” Az Istennek ne lenne előrelátása? Nem tud mindent a kezdettől fogva? És végül azt mondta: „Vessük ki őt erről a helyről, különben szakít az élet fájáról, és örökké fog élni.” Egyértelmű, rosszindulatú, ellenséges alaknak mutatta önmagát! És miféle Isten ez? Hiszen súlyos a vakság azok között akik olvassák és nem ismerték meg őt. És azt mondta: „Féltékeny Isten vagyok; Az apák bűneit ráteszem a gyermekekre három-négy nemzedékre kiterjedően.” És azt mondta: „Megkeményítem szívüket, és elvakítom elméjüket, hogy ne ismerjék meg és ne értsék a mondott dolgokat.” Ezeket a dolgokat pedig azoknak mondta, akik hisznek benne és szolgálják őt!

És egy helyen, Mózes írja: „És a gonoszt kígyóvá tette azok számára, akik az ő nemzedékéhez tartoznak.” Ugyancsak, a „Kivonulásnak” nevezett könyvben, a következőképpen van írva: „A mágusokkal versengett, amikor a hely megtelt kígyókkal azok gonoszsága miatt; és a bot, melyet Mózes a kezében tartott kígyóvá változott (és) lenyelte a mágusok kígyóit.”

Az is írva vagyon (Számok 21:9): „Bronzból kígyót készített (és) felakasztotta egy rúdra...

...[1 sor kiolvashatatlan]...

... mely [...] azt, aki felnéz erre a bronzkígyóra, sem elpusztítani nem fogja, és az, aki hisz ebben a bronzkígyóban, megmenekül.” Hiszen Krisztus az; azok, akik hisznek benne, életet kapnak. Azok, akik nem hisznek, meghalnak.

Akkor tehát mi is a hit? Nem szolgálnak...

...[16 sor kiolvashatatlan]...

... és ti [...] mi [...] és ti nem értitek Krisztust spirituálisan, amikor azt mondjátok: „Hiszünk Krisztusban”. Mert pontosan ez az a mód, ahogy Mózes ír valamennyi könyvében. Ádám nemzedékének könyve azoknak íródott, akik a Törvény nemzedékében benne voltak. Követték a Törvényt és engedelmeskedtek, és...

... [1 sor kiolvashatatlan]...

... együtt a ...

[Az 51-54. oldala a kódexnek teljes egészében hiányzik]

... az Ogdoad, mely a nyolcadik, és hogy megkapjuk a megváltás helyét.” Pedig ők tudják, mi a megváltás, mégis szerencsétlenségbe bocsátkoznak és bele [...] a halálban, a vizekben. Ez a halál keresztsége, amit megismernek...

...[6 sor kiolvashatatlan]...

... halál jön [...] és ez a [...] megfelelően a ...

...[a 19. Sortól a lap végéig kiolvashatatlan]...

... teljessé tette Valentinus útirányát. Ő saját maga beszélt az Ogdoadról, és az ő tanítványai emlékeztette Valentinus tanítványaira. A maguk részéről, továbbá [...] elhagyták a jóságot, ám bálványimádók voltak...

...[8 sor kiolvashatatlan]...

... és sok szót mondott, és számos könyvet írt... [...] szavak...

...[a 16. Sortól a lap aljáig kiolvashatatlan]...

... abból a zürzavarból születtek, melyben voltak, a világ becsapása során. Mivel arra a helyre mentek, együtt a tudásukkal, mely hiábavaló.

Isidor is, a fia, hasonlított Basilidesre. Ő is [...]sok, és ő [...], ám, nem tett [...] ez [...] más apostol(ok) [...] vak [...] de adott nekik [...] örömök...

... [a 16. sortól a lap aljáig kiolvashatatlan]...

... nem értenek egyet egymással. Ugyanis a Simoniak feleséget vettek (és) gyermekeket nemzettek; ám a [...] tartózkodnak az ő [...] természet [...] szenvedély [...] a cseppjei a [...] felkente őket...

... [1 sor kiolvashatatlan]...

... amelyet mi [...] egyetértenek egymással [...] őt [...] őket...

... [a 14. sortól a lap aljáig kiolvashatatlan]...

... ítélet(ek) [...] ezek, [...] következtében, őket [...] az eretnekek [...] szakadár(ok) [...] és a férfiak [...] emberek [...] a sötétség világ-irányítóhoz tartoznak...

... [1 sor kiolvashatatlan]...

... a világ ...

... [1 sor kiolvashatatlan]...

... ők birtokolják [...] az arkónok [...] hatalmasság(ok)...

... [1 sor kiolvashatatlan]...

... ítélni őket [...]. Ám a [...] világa(i)...

... [a 20. sortól a lap aljáig kiolvashatatlan]...

... beszéd, miközben ők [...] válnak [...] olthatatlan tűzben [...] bűnhődnek.

Ám mindezek az Emberfia nemzedékétől származnak, aki kinyilvánította az [...] számára valamennyi esetben...

... [2 sor kiolvashatatlan]...

... Ám bonyolult dolog [...] keresni valakit [...] és két...

... [2 sor kiolvashatatlan]...

... Hiszen a megváltó azt mondta tanítványinak, [...] valaki ...

... [a 19. Sortól a lap aljáig kiolvashatatlan]...

... és ő rendelkezik [...] bölcsességgel, és tanáccsal és megértéssel és intelligenciával és hatalommal és igazsággal. És van némi [...] fentről [...], a helyről, ahol az Emberfia...

... [2 sor kiolvashatatlan]...

... hatalom [...] védekezik [...] ellen ...

... [a 14. Sortól a lap aljáig kiolvashatatlan]...

... ő ismeri [...] megérti...

... [1 sor kiolvashatatlan]...

... méltó rá [...] igaz [...] szövetséges [...]. Ám [...], együtt [...] -vel gonosz, [...] -ban...

... [2 sor kiolvashatatlan]...

... ő megkapta a keresztséget [...], és azok, akik...

... [a 13. Sortól a lap aljáig kiolvashatatlan]...

[A 63-64. oldala a kódexnek teljes egészében hiányzik.]

... álomban [...] ezüst [...]. Ám [...] gazdaggá válik [...] az előjárók között...

... [1 sor kiolvashatatlan]...

... Ám a hatvanadik [...] így [...] világ [...] ők [...] arany...

... [18 sor kiolvashatatlan]...

... úgy gondolják...

... [1 sor kiolvashatatlan]...

... megszabadultunk a testből...

... [1 sor kiolvashatatlan]...

... ne fordulj hozzá, hogy [...] Jézus...

... [1 sor kiolvashatatlan]...

... a kezdet [...] a fiú ...

... [1 sor kiolvashatatlan]...

... belőle [...], mely a mintázat [...] a fénye...

... [16 sor kiolvashatatlan]...

... megtalálni a [...] -ből, tisztátalan, mely...

... [1 sor kiolvashatatlan]...

... nem gyalázkodnak [...] őket, nincsen se öröm, sem vágy, és nem tudják felügyelni sem őket. Rendjén való dolog, hogy szeplőtelené váljanak annak érdekében, hogy mindenkinek megmutassák, az Emberfia nemzedékéből származnak, hiszen róluk szól a Megváltó tanúság tétele.

Ám azok, akik Ádám magjából valók, a tetteik által nyilvánulnak meg, mely nem más, mint a tevékenységük. Még nem szabadultak meg vágyaiktól, mely gonosz [...]. Ám néhány [...] a kutyák [...] az angyalok [...] -ért, melyet nemzenek, [...] eljön [...] az ő [...] -jükkel...

... [9 sor kiolvashatatlan]...

... mozognak, miként ők [...] azon a napon, amikor gyermekeket nemzenek. Nemcsak ez, szexuális kapcsolatot folytatnak, miközben szoptatnak.

Mások azonban a [...] halál fogságába esnek. (Mindenféle) módon húzzák őket, (és) a gonosz Mammon örömeire vannak. Kamatra adnak kölcsön pénzt, pazarolják az időt, és nem dolgoznak. Ám ő, aki a Mammon atyja, ugyancsak atyja a szexuális kapcsolatnak is.

Ám az, aki képes lemondani számukra, az megmutatja, hogy ő az Emberfia nemzedékéből származik (és) megvan a hatalma hozzá, hogy megvádolja őket [...] korlátoz [...] rész(ek) a [...] -ben, gonoszságban, és a külsőt olyanná teszi, mint a belső. Hasonlít egy angyalra, aki...

... [1 sor kiolvashatatlan]...

... hatalom [...] mondta nekik. Ám az,...

...[5 sor kiolvashatatlan]...

És visszavonulván [...], elcsendesedett, megszüntetvén a fecsegést és a vitatkozást. Ám az, aki megtalálta az életadó ígét, és az, aki megismerte az Igazság Atyját, megpihent; abbahagyta a keresést, hiszen talált. És amikor talált, elcsendesedett. Ám kevés dolgot mondogatott azoknak, akik [...] az intellektuális elméjükkel a [...].

Vannak néhányan, akik magukra veszik a hitet, megkapják a keresztséget azon az alapon, hogy birtokolják azt, mint a megváltás reményét, melyet „pecsétnek” hívnak, nem tudván, hogy a világ atyái azon a helyen öltöttek testet. Ám ő maga tudja, hogy meg van pecsételve. Mivel az Emberfia nem keresztelte meg egyetlen tanítványát sem. Ám [...], ha azok, akik megkeresztelkedtek az élet felé (irányulnának), a világ üressé válna. És a keresztség atyái tisztátalaná.

Az igazság keresztsége azonban valami más; a világról való lemondás által (jön létre), melyben van. Ám azok, akik csak a nyelvükkel beszélnek lemondásról, hazudnak, és a félelem helyére jutnak. Sőt, megaláztatnak benne. Pontosan úgy, mint azok, akiknek adták volna, megítéltetnek, kapni fognak valamit!

Gonoszak a viselkedésükben! Néhányan közülük bálványok imáadásába zuhantak. Másokban démonok lakoznak, miként Dávid király esetében. Ő az, aki lefektette Jeruzsálem alapjait; és a fia Salamon, akit idős korában nemzett, az, aki Jeruzsálemet építette démonok segítségével, révén hogy hatalmat kapott. Amikor befejezte az építkezést, bebörtönözte a démonokat a templomba. Hét viztartóba rakta őket. sokáig maradtak a viztartókban, elhagyatottan. Amikor a rómaiak felmentek Jeruzsálembe, felfedezték a viztartókat, és a démonok abban a pillanatban kimenekültek a viztartókból, mint akik a börtönből szöknek meg. És a viztartók ezután megmaradtak tisztának. És azoktól a napoktól kezdve, a tudatlan emberekben lakoznak, és itt maradtak a földön.

Kicsoda akkor Dávid? És kicsoda Salamon? És mi az alap? És mi az a fal, ami körbeveszi Jeruzsálemet? És kik a démonok? És kicsodák a viztartók? És kik a rómaiak? Ám ezek misztériumok...

... [11 sor kiolvashatatlan]...

... győzedelmeskedik felette [...] az Emberfia [...] tisztátalan...

... [3 sor kiolvashatatlan]...

... és ő [...] amikor ő [...]. Mivel [...] egy nagyszerű...

... [1 sor kiolvashatatlan]...

... az ő természetéhez...

... [1 sor kiolvashatatlan]...

... azokat, hogy [...] mindannyian benne a [...] áldott, és ők [...] mint egy szalamandra. Bemegy a forrón lángoló tűzbe; besurran a kemencébe...

... [13 sor kiolvashatatlan]...

... a kemence...

... [1 sor kiolvashatatlan]...

... a kötöttségek [...], hogy lássák [...] és a hatalmat [...] áldozat. Hatalmas az áldozat...

... [2 sor kiolvashatatlan]...

..., ám a [...] -ban, mellé [...]. És az Emberfia [...], és megtestesült a halhatatlanság pezsgő forrása által...

... [1 sor kiolvashatatlan]...

... ő tiszta és ő [...]. A szabad ember nem irígy. Ő pedig, eltekintve minden másról, minden merészségtől és irigységtől, az erejét, amely hatalmas [...] (egy) tanítvány [...] a törvény mintája [...] ezek [...] csak...

... [2 sor kiolvashatatlan]...

... odahelyezték őt a [...] alá, a tanítás...

... [1 sor kiolvashatatlan]...

... az ő tanítása, mondván: „Még ha egy angyal jön is le a mennyből és túlmutatót tanít ahhoz képest, amit mi tanítottunk nektek, legyen átkozott.” (Gal 1:8) nem engedvén meg a [...] a lélekből, amely [...] szabadság [...]. Mivel még éretlen [...] nem képesek betartani ezt a törvényt, mely ezen eretnokségek által működik – habár, nem ők azok, hanem Sabaoth hatalmasságai – [...] által a tantételek [...] mivel féltékenységbe estek néhány [...] törvény(ek) Krisztusban. Azok akik majd [...] hatalom [...] tanítják a [...] a tizenkét bírót [...] őket [...] a halhatatlanság forrása...

... [3 sor kiolvashatatlan]...

... azért, hogy...

... [3 sor kiolvashatatlan]...

... jó [...] az egész hely [...] ott az ellenségek. Megkeresztelte önmagát, és a [...] istenivé vált; felrepült (és) nem ragadták meg őt. [...] ott az ellenségek [...], hiszen nem áll módjukban újra lehozni őt. Ha minden [...] megragadná őt tudatlanul, azokkal részt véve, akik a sarkokon tanítanak faragott dolgok és ügyes trükkök révén, nem lesznek képesek [...].

...[a kódex 75. és 76. lapja hiányzik.

Fordította: Aranyi László

[Vissza a nyitólapra](#)